

अम्

अम्भोजं, स्त्री, (अम्भसि जायते, अम्भस् + जन् + ड ।) पद्मं । इति शब्दरत्नावली ॥ सारसपद्मी । पुष्कराक्ष इत्यमरेणोक्तत्वात् । चन्द्रे णे । यथा । “पिबन्तं त्वन्मुखांभोजयुतं हरिकयामृतं” । इति श्रीभागवतं ॥ जलजाते चि ॥

अम्भोजन्मजनिः, पुं, (अम्भोजन्मजि विष्णुनाभिपद्मि जनिः जन्म यस्य सः) । ब्रह्मा । यथा,— “अम्भोजन्मजनिस्तदन्तरगतोवत्सानितोवत्सपान्” । इति श्रीभागवतं ॥

अम्भोजयोनिः, पुं, (अम्भोजं नारायणनाभिपद्मं योनिरत्यन्तिसिन्धुं यस्य सः) । ब्रह्मा । यथा,— “सदनुसुपगतोऽहं पूर्वमम्भोजयोनेः” । इति प्रबोधचन्द्रोदयः ॥

अम्भोजिनी, स्त्री, (अम्भोज + समूहार्थे इति ततः डीप् ।) पद्मजला । पद्मसमूहः । पद्मयुक्तदेशः । इति शब्दरत्नावली । (पद्मिनी । नलिनी । “अम्भोजिनीवननिवासविनासहेतुं हंसस्य हन्तुमप-रामपि तां विधाता” । इति नीतिशतके ।)

अम्भोदः, पुं, (अम्भो जलं ददाति, अम्भस् + दा + कः) । मेघः । मुस्तकं । इति शब्दरत्नावली ॥ (जलदानकर्त्तरि, चि ।)

अम्भोधरः, पुं, (अम्भः जलं धरति, धृ + अच् ।) मेघः । (“सशोकराम्भोधरमत्तकुञ्जरः” । इति ऋतुसंहारे ।) मुस्तकं । इति शब्दरत्नावली ॥

अम्भोधिः, पुं, (अम्भांसि धीयन्ते अत्र, धा + आधारे किः) । समुद्रः । इति शब्दरत्नावली । (“अयं रत्नाकरोऽम्भोधिखिलसेवि धनाश्रया । धनं दूरेऽस्तु वदनमपूरि क्षारवारिभिः” । इति साहित्यदर्पणे ।

“सम्भूयाम्भोधिमभ्येति महानद्यो नगापगाः” । इति भाष्यः ।)

अम्भोधिवल्लभः, पुं, (अम्भोधेः वल्लभः, यच्छीतत्पुरुषः) । प्रवालः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भोनिधिः, पुं, (अम्भांसि निधीयन्तेऽत्र, अम्भस् + नि + धा + किः) । समुद्रः । इति शब्दरत्नावली ॥ (“अस्तु सा नागबधूपभोग्यं मैनाकमम्भोनिधिवद्भस्यं” ।

इति कुमारसम्भवे । विष्णोः सहस्रनाममध्ये परिगणितो नामभेदः, अम्भांसि देवमनुष्यादयो निधीयन्ते अस्मिन् इति व्यत्याया, नारायणस्य सर्वोत्पत्त्यात् । “अम्भोनिधिरनन्तात्मा” । इति महाभारते ।)

अम्भोराशिः, पुं, (अम्भसां राशिरिव एकनोपचित-त्वात्) । समुद्रः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भोरुहं, स्त्री, (अम्भसि रोहति, अम्भस् + रुह + कः) । पद्मं । (“आस्ये पूर्वाश्रयात्ता नयन-योक्षादात्म्यमम्भोरुहं” । इति भास्विनीविलासे) । सारसपद्मी । इत्यमरः ॥

अम्भयं, चि, (अपां विकारादि, अप् + मयट्) । जलविकारं । फेनादि । इत्यमरः । जलमये चि । यथा,—

“न ह्यम्भयानि तीर्थानि न देवा मृच्छिन्नामवः ।

अम्भ

ते पुनन्त्युत्कालेन दर्शनादेव साधवः” ॥ इति श्रीभागवतं ॥ (“सौरौभिरिव नाडीभिरमृताख्याभिरम्भयः” । इति रघुवंशे ।)

अम्भः, पुं, (अमति सौरभेण दूरं गच्छति, अम्भ + रन् ।) आम्भरुहः । फले स्त्री । इति शब्द-रत्नावली ॥

अम्भातः, पुं, (अम्भं रसं सर्वत्र पत्रपुष्पादौ अतति व्याप्नोति, अम्भ + अत + अण् वा लस्य रत्वं, पत्ते अस्नातः) । आम्भातकच्छः ॥ इति शब्दमाला ॥

अम्भातकः, पुं, (अम्भं रसं सर्वत्र पत्रपुष्पादौ अतति व्याप्नोति अम्भ + अत + अण् + स्वार्थे कन्) । आम्भातकच्छः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

“आम्भातकजम्बूकं कषाये विपचेद्द्रुधः । यवागं शालिभिर्युक्तं तां भुक्त्वा ग्रहणो जयेत्” ॥ इति शार्ङ्गधरः ॥

अम्भं, स्त्री, (अम्भ + क्त) । तक्रं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भः, पुं, (अम्भ + क्त) । बद्धसमध्ये रसविशेषः । टक इति भाषा । तोयाभिगुणवाङ्मत्यादम्भः । इति सुश्रुतः । अस्य गुणाः । शाकवदोषकारित्वं हृद्यत्वं । रथभिरक्तमांसकारित्वं । शीतलत्वं । वायुनाशित्वं । खिगधोष्णत्वं । कटुरसतोऽधिकोष्ण-वीर्यत्वं । जिह्वोद्वेगकारित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥

अस्य दन्तोद्वेगकारित्वगुणोऽप्यस्ति । अपि च । प्रीत्यभिपटुताकारित्वं । प्रयाचनत्वं । इति राज-निर्घण्टः ॥ * तदतिशयभक्ष्यगुणाः । पाचकत्वं । पिच्छस्रैवास्तिक्लेदकारित्वं । लघुत्वं । उष्णत्वं । वह्निःशीतत्वं । वायुनाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥

भ्रान्तिगुणिकफपाण्डुदोषकार्यकासकारित्वं । इति राजनिर्घण्टः ॥ तद्वति चि । इत्यमरः ॥ * अम्भवेतसः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यदाह वा-मटः ॥ “अम्भः क्षायते मुखम् ।

हर्षण्यो रोमदन्तानामत्तिभ्रुवनिर्कोचनः । अस्त्रोऽग्निदीपिकृत् खिगधो हृद्यः पाचनरोचनः ॥ उष्णवीर्यो हिमसर्पशः प्रीणनः क्लेदनो लघुः । करोति कफपित्तासं मूढवातानुलोमनम् ॥ क्षोऽप्यभ्यस्तनोः कुर्वाच्छैथिल्यं तिमिरं भ्रमं । कण्डुपाण्डुत्ववीर्यशोफविस्फोटदृज्वरान्” ॥

हारीतेन यदुक्तं तद्यथा,— “जिह्वाक्लेदं जनयति तथा नेत्रनैर्मस्यक्षारी, बीभत्सं वा जनयति तथा वातरोगापहारी । कण्डुकुल्लतश्चकरै होलितः शोषिणे स्या-दम्भः प्रोक्तः पवनश्मनोऽहृत्प्रकोपं तनोति” ॥ सुश्रुतश्चाह— “अस्त्रो जरणः पाचनः पवननिग्रहणो-ऽनुलोमनः कौष्ठ-विदाही वह्निःशीतः क्लेदनः प्रा-यशो हृद्यश्चेति । सर्वगुणोप्येक एवावर्धसुपसेय-मानो दन्तहर्ष-नयन-सम्भोजन-रोमसंवेजनकफ-विलयन-शरीरश्रैथिल्यान्यापादयति तथा क्षता-भिहत-दग्ध-दृष्ट-भक्ष-भक्ष-शून-प्रथुतावमूत्रित-वि-सर्पित-क्लिन्न-भिन्न-विडोत्पिष्टादीनि पाचयत्या-मेयस्वभावात् परिदहति कण्डुसुरो हृद्यश्चेति” ॥

“अम्भोरसो भक्तं रोचयति, अग्निं दीपयति, देहं

अम्भ

हृद्यति, ज्वरं रयति, मनो बोधयति, इन्द्रियाणि दृढीकरोति, बलं बर्द्धयति, वातमनुलोमयति, हृद्यं तर्पयति, आस्यं संखावयति, भुक्तमपकर्ष-यति, क्लेदं जनयति, प्रीणयति । लघुरूपः खि-गधश्च ॥ सर्वगुणोऽप्येक एवावर्धसुपयुज्यमानो दन्तान् हर्षयति, तर्पयति, संमीलयति अस्त्रिणी, संवीजयति । होमानि, कफं विनापयति, पित्त-मभिवर्द्धयति, रक्तं दूषयति, मांसं विदहति, कायं शिथिलीकरोति, क्षीण-क्षत-क्षण्डुर्बलानां श्वयथुमापादयति । अपि च क्षताभिहत-दृष्ट-दग्ध-भक्ष-शून-क्षुतावमूत्रित-परिसर्पित-सर्दित-च्छिन्न-विडोत्पिष्टादीनि पाचयत्यामेयस्वभावात् परिदहति कण्डुसुरो हृद्यश्च” ॥ इति चरकः ॥

अम्भकः, पुं, (अल्पोऽम्भः अल्पार्थे कन्) । लघुच-रुहः । इति शब्दरत्नावली ॥ (लघुचशब्दस्य गुणादयो ज्ञातव्याः ॥)

अम्भकाण्डं, स्त्री, (अम्भं काण्डं यस्य) । लवणकण्डं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भकेशरः, पुं, (अम्भः केशरो यस्य) । मानुलुङ्गः । वीजपूरः । इति रत्नमाला ॥ (टावालेवु इति भाषा) ।

अम्भचूडाः, पुं, (अम्भा चूडा शिखा यस्य) । अम्भ-शाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भजम्बीरः, पुं, (अम्भो जम्बीरः) । अम्भजम्बूकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भनायकः, पुं, (अम्भं रसं नयति, नी + ण्वुल्) । अम्भवेतसः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भनिशा, स्त्री, (अम्भरसे निःशेषेण शेते, अम्भ + नि + शी + ड + क्तिष्वां टाप्) । शटी । इति रा-जनिर्घण्टः ॥

अम्भपक्षफलं, स्त्री । अम्भरसयुक्तपक्षप्रकारफलं । तद्यथा । कोलं १ दाडिमं २ दृक्षासं ३ चुक्रिका ४ अम्भवेतसं ५ मतान्तरे । जम्बीरं १ नारङ्गं २ अम्भवेतसं ३ तिमिन्दीकं ४ वीजपूरं ५ । इति राजनिर्घण्टः ॥

“कोलश्च दाडिमश्चैव दृक्षासं चुक्रिका तथा । अम्भवेतसमित्येतदम्भपक्षफलं स्मृतम्” ॥ “जम्बीरं नागरङ्गश्च तथा अम्भवेतसं पुनः । तिमिन्दीकं वीजपूरमम्भपक्षफलं स्मृतम्” ॥

अम्भपत्रः, पुं, (अम्भं पत्रं यस्य) । अम्भनकच्छः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भपत्री, स्त्री, (अम्भं पत्रं यस्याः सा, डीप्) । पलाशीलता । क्षुद्रास्त्रिका । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भपूरं, स्त्री, (अम्भेन अम्भरसेन पूर्यते, पूर + कर्मणि घञ्) । दृक्षासं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भफलं, स्त्री, (अम्भं फलं यस्य) । दृक्षासं । इति राजनिर्घण्टः ॥ तैत्तुल इति भाषा ।

अम्भफलः, पुं, (अम्भं फलं यस्य सः) । आम्भरुहः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अम्भभेदनः, पुं, (अम्भार्थं मिद्यतेऽसौ, अम्भ + भिद् + कर्मणि ल्युट्) । अम्भवेतसः । इति राज-निर्घण्टः ॥

अम्भरुहा, स्त्री, (अम्भाय रोहति, अम्भ + रुह +